

**Meditatief moment 29 september 2020 16.30 uur**

**De Bosbeskapel Wijkgemeente Den Haag - Zuidwest**

Voorganger: Sandra den Hollander

---

## **Welkom**

Goedemiddag, welkom, fijn als u/jullie mee luisteren met het meditatieve moment van de Protestantse gemeente Den Haag – Zuidwest vanuit de Bosbeskapel. Mijn naam is Sandra den Hollander en ik ben pastoraal werker van de Bosbeskapel en de Shalomkerk. Eerst ontsteek ik de gemeentekaars aan het Licht van Christus, dat door de paaskaars wordt gesymboliseerd.

**Lied:** Blijf met uw genade bij ons – Taize 141

Bleib mit deiner Gnade bei uns,  
Herr Jesu Christ.  
Ach, bleib mit deiner Gnade bei uns,  
Du treuer Gott.

Blijf met uw genade bij ons,  
Heer onze god.  
O, blijf met uw genade bij ons,  
licht in het duister.

Stay wit us o Lord Jesus Christ,  
night will soon fall.  
Then stay wit us o Lord Jesus Christ,  
light in our darkness.

Blijf met uw genade bij ons,  
Heer onze God.  
O, blijf met uw genade bij ons,  
licht in het duister.

## **Meditatief moment**

De Protestantse kerk in Nederland heeft in een nieuwe visienota (2020) verwoordt waar ze zich in deze tijd en situatie toe geroepen weet. De titel van de visienota is: 'Van U is de toekomst; Ontvankelijk en waakzaam leven van genade' en het komt uit in deze tijd, waarin het coronavirus dreiging en allerlei beperkingen met zich meebrengt.

Het begint met:

*“De mooiste dingen in het leven vallen ons toe. Je levenslust. Iemand die voor je kiest, die jou liefheeft. Ervaringen die het leven van alledag kleur geven: van een fascinerende zonsopgang tot de hartelijke woorden van iemand in je omgeving. Het zijn de kleine en grote verrassingen die het leven glans geven. Je kunt ze zelf niet organiseren, je ontvangt ze. De kerk is bij uitstek een plek van zulke verrassingen. Ervaringen die je dankbaar stemmen. Liefde en genade van God worden ons aangezegd. Wat er ook is gebeurd of aan welk kwaad je ook debet bent, je mag uit genade opnieuw beginnen. In de kerk leven we van wat we ontvangen. Genade is de grondtoon”.*

In het verhaal van de Emmaüsgangers zijn twee mannen onderweg die verdriet hebben. Ze zijn met elkaar in gesprek en ineens voegt zich een derde erbij. Ik moet dan denken aan een Emmaüswandeling die ik zelf heb gemaakt in mijn studietijd met een medestudent bij een klooster. Zo'n wandeling wordt tegenwoordig vaak gedaan tijdens een retraite- of kloosterweekend. Twee aan twee liepen we langs een lange laan met hoge bomen en gingen met elkaar in gesprek over ons leven. Al wandelend stelden we elkaar vragen en we luisterden goed naar elkaar. Tijdens zo'n wandeling kunnen vaak mooie dingen gebeuren, want tijdens het wandelen kijk je vooruit terwijl je met elkaar in gesprek bent. Op wonderlijke wijze kan er dan een soort ruimte ontstaan waarin zich een derde bij kan voegen, God zelf kan zich erbij voegen. Dat is eigenlijk het wonderlijke in dit Bijbelverhaal. Het is een mysterie. Het vraagt wel om een open houding, dan kan het hart zich gaandeweg ook openen.

Twee mensen gaan op weg al denkend en pratend over wat er allemaal is gebeurd. Ze waren Jezus gevolgd, maar die is er nu niet meer en ze denken dat hij dood is. En terwijl ze met elkaar in gesprek zijn en hun verdriet delen is Jezus er opeens bij. Hij voegt zich erbij als

derde en gaat zich mengen in het gesprek. Hij geeft het gesprek een andere wending door goede vragen te stellen en stelt de ene na de andere vraag. Heel mooi hoe de 'verborgen' Jezus dat dan doet. Gaandeweg en stap voor stap worden bij hen de ogen geopend en zien ze dat Jezus werkelijk uit de dood is opgestaan. Hun harten worden geopend om dat geheim te kunnen ontvangen.

### **Vraag: Wat raakt u of jou in het verhaal van de Emmaüsgangers?**

#### **Bijbellezing:** *Lucas 24: 13-36*

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden. Hij vroeg hun: 'Waar loopt u toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. Een van hen die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. Wij leefden in de hoop dat hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen zeggen dat er engelen aan hen waren verschenen. De engelen zeiden dat hij leeft. Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.' Toen zei hij tegen hen: 'Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' Daarna verklaarde hij hun wat er in al de Schriften over hem geschreven stond, en hij begon bij Mozes en de profeten. Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen. Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu

werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen! De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood. Terwijl ze nog aan het vertellen waren kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.'

## **Meditatieve stilte**

### **Lezen: lied 'Ruimte'**

Jij hebt een ruimte aangeraakt,  
een stilte diep in mij van binnen,  
ik kan een mens om niet beminnen.  
Jij hebt een ruimte aangeraakt.

Jij hebt een ruimte aangeraakt,  
de dood heeft hier zijn macht verloren,  
de afgoden zijn afgezworen.  
Jij hebt een ruimte aangeraakt.

Jij hebt ons ruim en licht gemaakt.  
Wij hebben lief en leren delen,  
jouw naam gaat rond, wij zingen, spelen.  
Jij hebt ons ruim en licht gemaakt.

Jij hebt ons ruim en licht gemaakt.  
Wij werken, bidden, waken, dromen,  
verwachten jou, want jij zult komen.  
Jij hebt ons ruim en licht gemaakt

Jij hebt ons ruimte, licht bereid  
en mocht de tijd ons overvallen:  
de Eeuwige wacht op ons allen.  
Jij hebt ons ruimte, licht bereid.

tekst: Andries Govaart / muziek: Arie Boers

**Lied:** Jesus bleibet meine freude" van de cantate 'Herz und Mund und Tat und Leben',  
BWV 147 van Johann Sebastiaan Bach.

## **Gebed**

**Muziek:** Adagio van Johann Sebastiaan Bach. Deze versie is gemaakt door Elise Robineau -  
Concerto en re mineur BWV974 - Adagio d'apres Marcello - Piano & Cello